

**ПОНЯТТЯ ТА ВИДИ ПУБЛІЧНИХ ПОСЛУГ,
ЯКІ НАДАЮТЬСЯ ЧЕРЕЗ СЕРВІСНІ ЦЕНТРИ МВС УКРАЇНИ**

В статті розглянуто наукові позиції вчених щодо розуміння публічних послуг органів публічної адміністрації. Виокремлено основні види публічних послуг, які надаються сервісними центрами МВС України. Надано власне розуміння терміну публічні послуги в діяльності сервісних центрів МВС України та виокремлено їх основні ознаки.

Ключові слова: *сервісні центри МВС, публічні послуги, види, органи публічної адміністрації.*

В статье рассмотрены научные позиции учёных относительно понимания публичных услуг органов публичной администрации. Выделены основные виды публичных услуг, предоставляемых сервисными центрами МВД Украины. Представлено собственное понимание термина публичные услуги в деятельности сервисных центров МВД Украины и выделены их основные признаки.

Ключевые слова: *сервисные центры МВД, публичные услуги, виды, органы публичной администрации.*

The article deals with the scientific positions of scientists regarding the understanding of public services of public administration bodies and concluded that the service is, first of all, activity; secondly, the activity is aimed at obtaining the desired result, and thirdly, it is an activity characterized by certain features depending on the interest for which the activity was directed; Fourth, the presence of at least two entities (the subject providing the service and the subject receiving the latter), fifth, the mandatory legal regulation of the actions to obtain the desired result. The main features of public services provided by the service centers of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine are outlined: 1) the subject is the action of the subjects of management or individuals, as a result of which the damage may be caused by certain social relations, usually in the field of road safety and in the environmental sphere; 2) the direct dependence of society's security on the decision to provide these services; 3) are provided by certain authorized persons - the main service center of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine and territorial service centers of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine; 4) activities related to the provision of these services are subordinate, purposeful, organizational and administrative; 5) public service activities are publicly-owned; 6) is implemented in the appropriate procedural form; 7) usually has a paid character; 8) have increased requirements for control over the procedure for their provision. Under the public services in the service centers of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine, it is proposed to understand the public service activities of service centers of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine, regulated by administrative and legal norms, which are carried out at the request of a natural or legal person, by means of the sequential permitting or other procedures stipulated by the legislation, the official result of which is an individual administrative act and has an external scope.

Key words: *service centers of the Ministry of Internal Affairs, public services, types, bodies of public administration.*

Постановка проблеми. Проблема оптимізації надання публічних послуг в діяльності сервісних центрів МВС України актуальна тому, що на сьогодні активно формується нова доктрина адміністративного права, згідно з якою пріоритетом в діяльності органів, наділених владними повноваженнями, є забезпечення прав і свобод людини та громадянина. Реалізація цього кон-

ституційного положення потребує системного перегляду сутності публічно-правових відносин у сфері надання публічних послуг, а також з'ясування шляхів удосконалення діючої процедури надання останніх сервісними центрами МВС України [1, с. 104].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Останнім часом приділялась увага вчених дослідженню діяльності правоохоронних органів щодо надання адміністративних послуг населенню, і це у свою чергу вимагає переосмислення їх ролі та призначення у державі. На важливість досліджуємої проблематики варто вказати праці вчених, як І. А. Гончарової, [2], О. В. Джафарової [3], І. В. Дроздової [4], Є. О. Легези [5], Г. М. Писаренко [6], В. І. Сиверіна [7], О. О. Сосновика [8], О. К. Туркової, [9], В. Д. Щербань [10], В. М. Цидря [11].

Опрацьовані дослідниками проблеми сутності публічної послуги доводять актуальність подальшого аналізу цієї проблеми, і тим більше є актуальним їх дослідження в діяльності сервісних центрів МВС України.

Виклад основного матеріалу. З метою визначення терміну «публічні послуги в діяльності сервісних центрів МВС України» варто розглянути позиції вчених, які існують в наукових виданнях щодо сутності зазначеної категорії з метою вироблення власної позиції.

Так, О. О. Сосновик визначає адміністративні послуги органів внутрішніх справ як публічну діяльність, пов'язану з реалізацією владних повноважень органу (підрозділу, служби) чи окремої посадової особи, яка здійснюється за ініціативою фізичної (юридичної) особи, як правило, має чітко фіксований платний характер, спрямована на охорону, захист та реалізацію її прав, свобод і законних інтересів, і результатом якої є адміністративний акт [8]. В той же час, розгляд послуг, які надаються органами внутрішніх справ дозволив вченому виокремити наступні два їх різновиди: 1) адміністративні послуги, надання яких супроводжується з виданням адміністративного акту який надає певне право або підтверджує його, і надання яких безпосередньо пов'язане з реалізацією їх владних повноважень; 2) публічно-сервісні послуги, тобто ті надання яких не потребує видання певного адміністративного акту, безпосередньо не пов'язане з реалізацією наданих їм владних повноважень, однак зобов'язує посадову особу ОВС здійснити певні дії, які пов'язані із забезпеченням реалізації прав та законних інтересів фізичних та юридичних осіб. Безумовно, другий вид послуг, які надаються правоохоронним органом є дуже актуальним в умовах сьогодення. Оскільки із створенням Національної поліції України переглянуто взагалі концепцію діяльності останніх, і основний напрям їх діяльності – це надання поліцейських послуг, тобто здійснення публічно-сервісної діяльності. З цього приводу слушним є твердження наведене О. В. Джафаровою, яка звертає увагу, що публічно-сервісна діяльність Національної поліції – це нормативно визначена діяльність спеціально створеної державної інституції, яка спрямована на виконання завдань та функцій держави щодо забезпечення прав і свобод людини, а також захист інтересів суспільства і держави, підтримання публічного порядку та безпеки, протидії злочинності [12, с. 75]. Якщо ж розглядати публічно-сервісну діяльність Національної поліції у вузькому розумінні то, це діяльність, спрямована на надання публічних послуг у сфері публічної безпеки і порядку, що здійснюється за заявою фізичних та юридичних осіб та спрямована на набуття, зміну чи припинення прав або обов'язків у відповідній сфері публічних відносин [12, с. 75]. Безумовно, дане визначення розкриває також і зміст діяльності сервісних центрів МВС України, основним спрямуванням діяльності яких направлено на забезпечення прав і свобод громадян та інтересів суб'єктів господарювання щодо надання публічних послуг у відповідній сфері.

У свою чергу В. М. Цидря зазначає, що під наданням адміністративних послуг органами внутрішніх справ слід розуміти результат здійснення ними повноважень по юридичному оформленню реалізації фізичними та юридичними особами прав, свобод і законних інтересів за їх заявою (видача дозволів (ліцензій), сертифікатів, посвідчень, проведення реєстрації тощо). Крім того, автором визначається зміст діяльності органів внутрішніх справ щодо надання адміністративних послуг: а) паспортизація населення і видача паспортів громадянам України для виїзду за кордон; б) юридичне оформлення умов, необхідних для реалізації прав і інтересів громадян (видача посвідчення водія; про освіту чи проходження певних курсів та ін.); в) видача дозволів (на виготовлення печаток; перевезення небезпечних вантажів; придбання, збереження, носіння, користування, перевезення і торгівля зброєю; право займатися охоронною діяльністю тощо); г) реєстрація з веденням реєстрів (автомобілотранспорту, зброї тощо); д) підготовка документів (для прийняття громадянства та ін.); е) проведення експертиз; є) поновлення порушених прав людини (розкриття злочину і повернення майна чи права на майно (документів) та ін.) [11, с. 8–9]. В даному випадку можна спостерігати, що категорія адміністративна послуга змістовно ототожнюється із потребою отримання документу дозвільного характеру.

Варто уваги наукова праця Є. О. Легези, який під публічними послугами розуміє урегульовану публічно-правовими нормами діяльність органів публічної адміністрації щодо задоволення публічного інтересу з розгляду заяви фізичної або юридичної особи про видачу адміністративного акта (рішення, дозвіл, ліцензія, сертифікат, акт, посвідчення тощо), спрямовану на забезпечення її прав і законних інтересів та/або на виконання особою визначених законом обов'язків шляхом фінансування за рахунок публічних послуг [13]. В той же час, вчений звертає увагу, що натепер відсутня єдина доктринальна та нормативна модель класифікації публічних послуг, наявні окремі її варіанти з використанням одного-трьох критеріїв, що не дає ґрунтового характеристики ресурсу публічних послуг. Є. О. Легезою здійснено класифікацію публічних послуг з використанням різних критеріїв, а саме: за процедурою; суб'єктом-споживачем; результатом видачі адміністративного акта; характером питань, за розв'язанням яких звертаються особи до суб'єктів публічної адміністрації; змістом та обсягом процедурних дій; юридичними наслідками; критерієм платності; наявності проміжного результату; доступністю; суб'єктом надання публічних послуг; терміном надання; правовою основою регламентації; джерелом фінансування [13, с. 370–371].

О. Г. Циганов звертає увагу, що наразі феномен адміністративних послуг доцільно розглядати не тільки відносно новизни відповідного інституту адміністративного права, але й як належність до новачки теорії, вчення в контексті юридичної науки. На думку вченого, під адміністративною послугою у сфері правоохоронної діяльності варто розглядати передбачену законом публічно-владну діяльність правоохоронного органу держави, здійснювана за заявою фізичної або юридичної особи щодо створення організаційних умов для реалізації її прав, свобод і законних інтересів та/або виконання покладених на неї законом обов'язків у правоохоронній сфері, шляхом прийняття та документального оформлення відповідного адміністративного акту, який має індивідуальне призначення та зовнішню сферу застосування [14]. Крім того, О. Г. Циганов виокремлює характерні особливості адміністративних послуг у сфері правоохоронної діяльності: ці послуги є одним із різновидів адміністративної діяльності правоохоронних органів, їх надання цими органами ґрунтується й витікає з правоохоронних функцій; підвищений рівень суспільної небезпечності предметів матеріального світу, пов'язаних із більшістю цих послуг та можливість протиправного використання споживачами послуг набутих можливостей; безпосередня залежність безпеки суспільства від прийнятого рішення щодо надання (або відмови у наданні) цих послуг; посилені вимоги контролю за процедурою надання цих послуг та підвищений рівень відповідальності за її порушення; підвищені вимоги до суб'єктів звернення за отриманням цих послуг (а саме до їх правоздатності) [14].

Дійсно названі особливості безпосередньо стосуються надання публічних послуг сервісними центрами МВС України, оскільки порушення процедури надання цих послуг може спричинити тяжкі наслідки у суспільстві, так як, основна частина послуг пов'язана із реалізацією прав громадян та суб'єктів господарювання у сфері безпеки дорожнього руху.

Поряд із сказаним, варто навести позицію О. В. Джафарової, яка досліджуючи дану проблематику наголошує, що використання прикметника «адміністративний» звужує сферу застосування інституту послуг. Адже поза увагою залишаються послуги у сфері житлово-комунального господарства, соціальні послуги, медичні, освітні тощо. На думку професора О. В. Джафарової, доцільно вести мову про публічні послуги, які поділяються на дозвільні, соціальні, житлово-комунальні тощо [3, с. 167]. Щодо прикметника «адміністративний», то прив'язка останнього до суб'єктів, а саме до органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, звужує перелік органів, діяльність яких спрямована на забезпечення публічного інтересу, і не враховує суб'єктів делегованих повноважень. Крім того, О. В. Джафарова зазначає, що «адміністративний» вказує на юридичний аспект цієї діяльності, зокрема, що процедура надання послуг чітко регламентована нормами адміністративно-процесуального права і порушення її тягне настання відповідальності перед державою [3, с. 167].

Аналіз наведених позицій дає змогу дійти висновку, що послуга, це по-перше, діяльність; по-друге, діяльність спрямована на отримання бажаного результату, по-третє, це діяльність, яка характеризується певними особливостями в залежності від інтересу, на виконання якого була спрямована діяльність; по-четверте, наявність, що найменш двох суб'єктів (суб'єкт, який надає послугу та суб'єкт, який отримує останню), по-п'яте, обов'язкова правова регламентація дій щодо отримання бажаного результату [1, с. 104; 15, с. 177].

В той же час, в наукових працях звертається увага на виокремлення основних ознак послуг. Так, на думку Т. О. Коломоєць, до основних ознак адміністративних послуг доцільно віднести

наступні: 1) надання лише за заявою фізичної або юридичної особи (ініціативна, заявна діяльність); б) зв'язок із забезпеченням умов для реалізації прав, свобод та законних інтересів конкретних осіб; в) надання лише шляхом реалізації владних повноважень суб'єктом публічної адміністрації (власних або делегованих повноважень); г) законодавче регулювання права на отримання особою конкретної адміністративної послуги та кореспондуючого повноваження суб'єкта публічної адміністрації на надання такої послуги; г) можливість отримання конкретної адміністративної послуги передбачено, як правило, в одному органі; д) результатом надання є адміністративний акт – дія або рішення суб'єкта публічної адміністрації, яким задоволено звернення конкретної особи. Цей акт є адресним (спрямований на особу, яка звернулася за адміністративною послугою) [16, с. 240].

В свою чергу, В. П. Тимошук визначає такі ознаки адміністративних послуг, а саме: по-перше, адміністративна послуга надається за заявою особи; по-друге, надання адміністративних послуг пов'язано із забезпеченням умов для реалізації суб'єктивних прав конкретної особи; по-третє, адміністративні послуги надаються адміністративними органами (насамперед органами виконавчої влади) і обов'язково через реалізацію владних повноважень. Тобто отримати конкретну адміністративну послугу можна лише у відповідному (як правило, тільки одному) адміністративному органі; по-четверте, результатом адміністративної послуги в процедурному значенні є адміністративний акт (рішення або дія адміністративного органу, яким задовольняється заява особи). Такий адміністративний акт має конкретного адресата – споживача адміністративної послуги, тобто особу, яка звернулася за даною послугою [17, с. 119].

Вищезазначені ознаки публічних пологів в подальшому можливо інтерпретувати в діяльності сервісних центрів МВС України. Дійсно, публічна послуга, яка надається сервісними центрами МВС України можлива бути надана тільки після безпосереднього звернення відповідного суб'єкта. Враховуючи вказане, слід здійснити аналіз нормативно-правових актів, які регламентують діяльність сервісних центрів МВС України з метою виокремлення основних видів публічних послуг.

На початку зазначимо, що сервісні центри МВС України приймають участь у реалізації державної політики у сферах надання послуг, безпеки дорожнього руху та перевезення небезпечних вантажів, забезпечення визначеному порядку державного контролю за додержанням суб'єктами господарювання та іншими суб'єктами вимог законодавства в цих сферах, моніторинг у визначений законодавством спосіб дотримання суб'єктами господарської діяльності та іншими суб'єктами норм, правил та стандартів у відповідній сфері; здійснення контролю за відповідністю конструкції, комплектації та обладнання транспортних засобів, номерних знаків транспортних засобів нормам і стандартам та погодження відповідної нормативно-технічної документації; забезпечення державного обліку зареєстрованих транспортних засобів, видачі (обміну) посвідчень водія, ДОПНВ-свідоцтв про підготовку водіїв, свідоцтв про підготовку уповноважених з питань безпеки перевезень небезпечних вантажів, свідоцтв про допуск транспортних засобів до перевезення небезпечних вантажів та накопичення інформації з цих питань Єдиному державному реєстрі МВС; забезпечення організації та здійснення контролю за підготовкою, перепідготовкою та підвищенням кваліфікації водіїв транспортних засобів, обліком суб'єктів підприємницької діяльності всіх форм власності, що провадять таку діяльність, а також за прийманням іспитів з перевірки знань правил перевезення небезпечних вантажів автомобільним транспортом та видачею відповідних свідоцтв установленого зразка; ведення обліку суб'єктів господарювання, які здійснюють оптову та роздрібну торгівлю автомобілями, автобусами, мотоциклами всіх типів, марок і моделей, причепами, напівпричепами, мотоколясками, іншими транспортними засобами вітчизняного та іноземного виробництва і їх складовими частинами, що мають ідентифікаційні номери, а також забезпечення їх у встановленому порядку номерними знаками для разових поїздок, бланками актів приймання-передачі транспортних засобів та їх складових частин, що мають ідентифікаційні номери, облікованими в територіальних органах з надання сервісних послуг МВС біржовими угодами; ведення реєстру суб'єктів здійснення обов'язкового технічного контролю колісних транспортних засобів та державного контролю за додержанням такими суб'єктами вимог законодавства в цій сфері шляхом моніторингу інформації, що передається суб'єктами проведення обов'язкового технічного контролю транспортних засобів до загальнодержавної бази даних про результати проведення обов'язкового технічного контролю; формування загальнодержавної бази даних про результати обов'язкового технічного контролю транспортних засобів на підставі інформації про результати перевірки технічного стану транспортного засобу, що надається суб'єктами проведення обов'язкового технічного контролю, та інформації про укладення договорів обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів, як: підлягають обов'язковому технічному контролю, що надається страховиками тощо [18].

Враховуючи викладене, основними видами публічних послуг, які надаються сервісними центрами МВС України є: допуск водіїв до керування транспортними засобами; допуск транспортних засобів до участі у дорожньому русі; діяльність, пов'язана з реалізацією транспортних засобів; погодження конструкцій транспортних засобів; перевезення небезпечних вантажів (видача свідоцтва); використання спеціальних сигнальних пристроїв (видача дозволу); номерні знаки. виготовлення та зберігання; перевірка свідоцтва про реєстрацію авто; надання довідки про притягнення до кримінальної відповідальності, відсутність (наявність) судимості або обмежень, передбачених кримінальним процесуальним законодавством України; здійснення обов'язкового технічного контролю транспортних засобів; надання витягу з Єдиного державного реєстру МВС; погоджувальні процедури щодо переобладнання транспортного засобу в спеціалізований учбовий; процедури з оцінки відповідності переобладнаних транспортних засобів тощо [18].

Висновки. На підставі викладеного, варто вказати основні ознаки публічних послуг, які надаються сервісними центрами МВС України: 1) предметом постають – дії суб'єктів господарювання або фізичних осіб, внаслідок здійснення яких може бути заподіяна шкода певним суспільним відносинам, як правило в сфері безпеки дорожнього руху та в екологічній сфері; 2) безпосередня залежність безпеки суспільства від прийнятого рішення щодо надання цих послуг; 3) надаються певними уповноваженим суб'єктом – Головним сервісним центром МВС України та територіальними сервісними центрами МВС України; 4) діяльність щодо надання зазначених послуг є підзаконною, цілеспрямованою, має організаційно-розпорядчий характер; 5) діяльність щодо надання публічних послуг є публічно-владною; 6) реалізується у відповідній процедурній формі; 7) як правило має платний характер; 8) мають підвищені вимоги контролю за процедурою їх надання.

Отже, під публічними послугами в діяльності сервісних центрів МВС України слід розуміти урегульовану адміністративно-правовими нормами публічно-сервісну діяльність сервісних центрів МВС України, що здійснюється за зверненням фізичної чи юридичної особи, шляхом провадження передбачених законодавством послідовних дозвільних чи інших процедур, офіційним результатом якої є індивідуальний адміністративний акт та має зовнішню сферу застосування.

Список використаних джерел:

1. Шатрава С. О. Адміністративні послуги в діяльності органів внутрішніх справ: поняття та класифікація. *Jurnalul juridic national: teorie și practică*. 2015. № 6 (16). С. 104–107.
2. Гончарова І. А. Адміністративно-правовий аспект процедури надання адміністративних послуг: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Херсон, 2017. 2015 с.
3. Джафарова О. В. Дозвільна діяльність органів публічної адміністрації в Україні: адміністративно-правові засади: дис. ... доктора юрид. наук: 12.00.07. Х., 2015. 572 с.
4. Дроздова І. В. Міністерство внутрішніх справ України як суб'єкт надання адміністративних послуг: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. К., 2009. 20 с.
5. Легеза Є. О. Адміністративні послуги, що надаються міліцією громадської безпеки: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Дніпропетровськ, 2011. 21 с.
6. Писаренко Г. М. Адміністративні послуги в Україні: організаційно-правові аспекти: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. О., 2006. 196 с.
7. Сіверін В. І. адміністративно-правові засади надання дозвільних послуг суб'єктами публічної адміністрації: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Х., 2010. 193 с.
8. Сосновик О. О. Діяльність органів внутрішніх справ щодо надання адміністративних послуг: організаційно-правові питання: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Х., 2008. 19 с.
9. Туркова О. К. Правова природа процедур надання адміністративних послуг в Україні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Х., 2017. 238 с.
10. Щербань В. Д. Адміністративно-правові засади публічно-сервісної діяльності органів виконавчої влади в Україні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. К., 2017. 210 с.
11. Циндря В. М. Організаційно-правові засади надання адміністративних послуг органами внутрішніх справ України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.07. К., 2011. 19 с.
12. Джафарова О. В. Щодо розуміння категорії «публічно-сервісна діяльність» Національної поліції: *Безпека дорожнього руху: правові та організаційні аспекти*: матеріали XI Міжнародної науково-практичної конференції, м. Кривий Ріг, 22 листопада 2016 р. Кривий Ріг, 2017. С. 72–75.
13. Легеза Є. О. Концепція публічних послуг: адміністративно-правовий аспект: дис. ... доктора юрид. наук: 12.00.07. Запоріжжя, 2017. 511 с.

14. Циганов О. Г. Правоохоронні послуги: поняття та ознаки в контексті положень концепцій публічних послуг в Україні та Європейському Союзі. *Наука і правоохорона*. 2016. № 3. С. 18–24.
15. Джафарова О. В. Дозвільна діяльність органів публічної адміністрації в Україні: питання теорії та практики: монографія. Х.: Діса плюс, 2015. 688 с.
16. Коломієць Т. О. Адміністративне право України. Академічний курс: підручник. К.: Юрінком Інтер, 2011. 576 с.
17. Адміністративна процедура та адміністративні послуги : зарубіжний досвід і пропозиції для України / уклад. В. П. Тимошук. К.: Факт, 2003. 496 с.
18. Про затвердження Положення про Головний сервісний центр МВС: наказ МВС від 07.11.2015 № 1393. URL: <http://hsc.gov.ua/wp-content/uploads/2017/06/Plzh-GSTS-19-05-2017-ilovepdf-compressed-4.pdf>

УДК: 342.95(477)

РУСЕЦЬКИЙ А.А.

МЕТА ТА ЗАВДАННЯ ВЗАЄМОДІЇ ТА КООРДИНАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

У статті, на основі аналізу наукових поглядів вчених та чинного законодавства України, наведено теоретичне узагальнення та нове вирішення наукового завдання, що полягає у визначенні мети та завдань взаємодії та координації діяльності правоохоронних органів на регіональному рівні.

З'ясується сутність поняття «мета», на основі чого встановлено, що мета – це кінцевий, ідеальний результат, який необхідно отримати, задля досягнення якого здійснюється відповідний комплекс дій. Тобто, мета показує, що ми отримаємо за фактом реалізації чогось, або ж настання відповідного факту дійсності.

Обґрунтовується позиція, що метою взаємодії діяльності правоохоронних органів на регіональному рівні є протидія, попередження та припинення правопорушень на території конкретного регіону, а також відновлення порушених прав та законних інтересів громадян та юридичних осіб.

Встановлено, що основними завданнями взаємодії правоохоронних органів на регіональному рівні виступає: постійний обмін інформацією між правоохоронними органами щодо стану правопорядку, рівня злочинності, «проблемних» територій регіону тощо; здійснення спільних операцій щодо протидії та припинення правопорушень, розслідування злочинів, підтримки та забезпечення публічної безпеки і порядку в регіоні; взаємне техніко-інформаційне забезпечення, спільне формування електронних банків даних; проведення спільних дій із територіальними органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування щодо профілактики правопорушень, створення умов для запобігання їх вчиненню.

Наголошується на необхідності внесення змін до відповідних нормативно-правових актів в положеннях яких необхідно чітко сформулювати та викласти мету і завдання координації та взаємодії діяльності правоохоронних органів на регіональному рівні.

Ключові слова: координація, взаємодія, правоохоронні органи, регіональний рівень, співвідношення.

В статті на основі аналізу наукових поглядів учених та діючого законодавства України, наведено теоретичне узагальнення та нове рішення наукової задачі, що полягає у визначенні цілей та завдань взаємодії та координації діяльності правоохоронних органів на регіональному рівні.

© РУСЕЦЬКИЙ А.А. – кандидат юридичних наук, здобувач (Харківський національний університет внутрішніх справ)